

ми заяви, какво е получилъ нови ужъ по-миролюбиви инструкции. Въ течението на разговора Миятовичъ ми забълъжи още, че споредъ неговото частно мнѣние не ще бжде лошо да се споразумѣемъ ние насаме, като ни дадатъ сърбитъ Пиротъ, а ние имъ дадемъ Трънъ и Радомиръ. Азъ го попитахъ дали не знае, че силитъ сж се произнесли категорически противъ всѣко териториално измѣнение. Тогава да се съгласимъ за едно бждеще раздѣление на Македония, ми забълъжи г. Миятовичъ. На това му отговорихъ, че Македония е за сега вѣнъ отъ областта на практическата политика.

Относително до обезщетението до сега съмъ говорилъ по тоя въпросъ въ смисълъ на Вашитъ послѣдни инструкции само съ австрийския, германския, руския и английския прѣдставители. Първиятъ, както Ви телеграфирахъ вече, ми каза, че спореръ него, ако настоимъ върху тоя въпросъ ще прѣкъснемъ прѣговоритъ. Както г. Калноки забълъжи на турския посланикъ, Вие щѣхте да имате, каза г. баронъ Майръ, право да искате обезщетение, ако бѣхте се въоръжили вслѣдствие на дѣйствиата на Сърбия. А Вие се мобилизирахте прѣди Сърбия да се въоръжи." Азъ му забълъжихъ, че никой не може да оспори нито загубитъ въ воененъ материалъ и пр. понесени отъ българитъ вслѣдствие на войната, обявена отъ Сърбия, както щетитъ причинени отъ сжщата война на три окръга. Останалитъ посланници не дадохъ никакво мнѣние относително обезщетението.

Съ днешната си депеша Ви явихъ, че въ вчерашното ни заседание г. Миятовичъ ни заяви, какво е натоваренъ да повдигне както брѣговския тѣй и митническия въпроси. По тоя случай азъ го попитахъ дали е вѣрно извѣстието, че той е натоваренъ да поиска урежданието на всички въпроси, по които кралъ Миланъ въ прокламацията си слѣдъ прогласяването на войната повдигаше оплаквания противъ България. Г-нъ Миятовичъ отговори: „Това бѣше моето мнѣние, азъ мислѣхъ и мисля, че добръ щѣше да бжде да туримъ въ трактата основитъ на такова едно съгласие, което да махне всичкитъ причини на недоразумѣния между двѣтъ съсѣдни държави. Но кралътъ е на мнѣние, че прокламацията има оплаквания отъ второстепенна важность, които не заслужаватъ да се уреждатъ чрѣзъ трактатъ.“ Азъ го питахъ, дали такъвъ въпросъ отъ второстепенна важность счита сега кралътъ и